Pregaria.cat

Entrada

Frenar i valorar el present

Per JesusR el dt., 09/07/2019 - 17:09

Acabes de dir-me: Com passa el temps! Sembla ahir que era l'estiu passat i ja tornem a ser-hi!! Ho dius tu, ho dic jo, ho diu molta gent; encara que sigui per començar una conversa o perquè no hi ha res més a dir.

És veritat: som molts els que vivim estirats pel futur, esperant que arribin les vacances, esperant un dia important, la signatura d'una compra llargament somiada o la trobada amb una persona. El que vindrà ens estira i esmicola les possibilitats que té el moment actual.

Quina llàstima els dies que hem buidat de tot interès i semblen només un temps necessari pel que vindrà. No tenen importància: són els divendres de trànsit cap al cap de setmana, o els dilluns grisos del tornem-hi perquè no hi ha altre remei.

Segurament són la gran economia, els fons d'inversió i els poders reals els que han marcat el ritme de la nostra societat en funció dels seus possibles guanys. I a molts se'ns escapa el valor i el sentit del DIA D'AVUI.

Un dia és la mida de la vida, com el metre és la mida de la distància. Avui és fonamental, és un néixer i un morir, i entre el despertar i l'anar a dormir hi ha unes hores que són vida. No les matem; tenen sentit, possibilitats, valor en elles mateixes i, si les deixen passar per la tensió del després, les buidem i empobrim. Mai més tornaran.

Voldria despertar-me al matí en acció de gràcies al Pare, clarificar el que avui se'm demana, pregar una estona a casa o en el transport, per ressituar-me en el Senyor i en el valor d'aquest avui... viure les hores i no omplir-les; voldria escoltar, treballar, conversar, estudiar... —cadascú sap què porta entre mans—, ser agradable, ajudar... i abans de descansar al vespre i tancar la persiana, fer memòria del dia junt amb el Senyor per donar gràcies, rectificar i preveure el demà.

No tinc pressa. Tinc voluntat i decisió. És avui i aquí on el Senyor m'espera i m'acompanya. Cada dia és el més important en aquesta part del camí. No deixem perdre el present perquè ens estiren cap al futur.